

31

Č.j.: VS-1599/835.3/2-2013

Praha dne 24.02.2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal

Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale byt

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Jmenovaný podal žádost o udělení státního občanství České republiky prostřednictvím Krajského úřadu Olomouckého kraje dne 6.06.2013. Trvalý pobyt na území ČR mu byl povolen dne 17.10.2007. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jeho žádosti dne 2.07.2013.

6,5

Usnesením ze dne 5.09.2013, jímž bylo řízení o předmětné žádosti přerušeno společně s žadatelovým předvoláním na Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) na den 8.10.2013 za účelem jejího projednání, byl jmenovaný v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) informován o tom, že MV zahájilo dne 2.07.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon o státním občanství“), správní řízení ve věci jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“). Jmenovaný byl poučen, že podle § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení a vyjádřit v řízení své stanovisko, resp. vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to až do jeho vydání. Usnesení obsahovalo rovněž poučení, že podle § 33 správního řádu si žadatel může pro uvedené řízení ustanovit zmocněnce. Žadatel pak byl v rámci usnesení požádán, aby s sebou na Ministerstvo vnitra přinesl v něm uvedené konkrétní doklady.

Stanoveného dne se jmenovaný na MV k jednání dostavil. Při tomto jednání rozhodující orgán žadatele vyzval k dodatečnému předložení dalších doplňujících

dokladů, což jmenovaný učinil svým podáním doručeným Ministerstvu vnitra dne 21.10.2013.

MV pak jmenovaného ještě dopisem ze dne 13.01.2014 upozornilo, že správní řízení o jeho žádosti se nachází ve fázi před vydáním konečného rozhodnutí s tím, že může ještě nahlédnout ve lhůtě 8 dnů od doručení daného dopisu do svého spisu. Žadatel dopis osobně převzal dne 20.01.2014, avšak již na něj nikterak nereagoval.

Správní orgán poté na základě zjištění všech skutečností rozhodných pro objektivní rozhodnutí ve věci (popis viz dále) dospěl k závěru, že žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nevyhoví.

Ministerstvo vnitra připomíná, že dne 1.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů. Podle § 74 tohoto zákona řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se však již od nabytí účinnosti citovaného zákona pro udělení státního občanství ČR nevyžaduje. Ministerstvo vnitra proto při posuzování dané žádosti postupovalo podle shora zmíněného zákona č. 40/1993 Sb. avšak s tím, že u žadatele v době vydání rozhodnutí již nebylo posuzováno splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

K tomu se podává, že jmenovaný, který je držitelem cestovního pasu Ukrajiny č. [redacted] platného od 12.07.2010 do 12.07.2020 a má vlepen štítek povolení k trvalému pobytu č. C [redacted] s platností do 16.10.2017, přicestoval do České republiky dle svého podání v roce 1996, cca po roce a několika měsících po uzavření manželství se státní občankou Ukrajiny. Z tohoto manželství se na Ukrajině narodili dva synové. Manželka žadatele má v ČR pouze dlouhodobý pobyt, přičemž z cestovního dokladu žadatele je zřejmé, že jeho cesty na Ukrajinu jsou enormně četné až do současnosti.

Jmenovaný zahájil podnikání v roce 1997 jako fyzická osoba zapsaná do obchodního rejstříku pod obchodní firmou [redacted] za účelem provádění zemních prací. Firma byla vymazána dne 3.09.2008. Na konci září 1999 se stal společníkem firmy [redacted] v.o.s., v níž setrval do dubna 2005. Společnost se zabývala úklidovými pracemi a zprostředkovatelskou činností. Dne 21.02.2003 se stal prokuristou společnosti [redacted] v.o.s., jejímiž společníky bylo několik desítek státních občanů Ukrajiny, mj. od 5.11.2001 i sám jmenovaný. Ve funkci prokuristy žadatel působil do 14.07.2004, kdy byl vymazán z obchodního rejstříku i coby společník této firmy. V dubnu 2003 se žadatel stal předsedou družstva [redacted], později [redacted], družstvo v likvidaci. Společnost byla v listopadu 2011 vymazána z obchodního rejstříku. V prosinci 2004 byla do obchodního rejstříku zapsána firma [redacted] s.r.o., kde jedním z několika desítek jednatelů se stal i jmenovaný. Zde setrval do 30.09.2008. Firma se mj. zabývala silniční dopravou. Jednou z předsedů představenstva v lednu 2007 založené firmy [redacted] družstvo se stala i jeho manželka. V této funkci setrvala do 5. dubna zmíněného roku, kdy se žadatel stal prokuristou této firmy. Byl jím do listopadu zmíněného roku. Na základě kupní smlouvy ze dne 15.11.2007 žadatel zakoupil od výše zmíněné firmy [redacted] s.r.o. c° [redacted], a to za částku 380.000,- Kč. Z notářského zápisu k této smlouvě plyne, že vůči firmě [redacted]

s.r.o. měl jmenovaný pohledávku ve výši 260.000,- Kč, která se vyřešila započtením, takže žadatel zakoupil tento dům za 120.000,- Kč. Na základě kupní smlouvy ze 14.07.2008 se jmenovaný dále stal vlastníkem rodinného domu v katastrálním území Zlobice, který zakoupil za 150.000,- Kč. V současné době jmenovaný podniká jen jako fyzická osoba: od 16.07.2012 má koncesovanou živnost na silniční motorovou dopravu. Žadatel coby majitel dvou rodinných domů v obci Zlobice bydlí oficiálně s manželkou a dvěma syny na shora uvedené adrese v Přerově v rodinném domě, který jim pronajímá jistý... ydlící na odlišné adrese.

Pokud jde o stanoviska státních orgánů, Magistrát města Přerova jej neeviduje jako přestupce. Krajský úřad Olomouckého kraje (dále jen „KÚOK“) doporučil žádosti vyhovět za předpokladu, že jmenovaný splní podmínky plynoucí ze zákona o státním občanství. Ze stanoviska Odboru cizinecké policie Olomouc (dále je „OCP“) vyplynulo, že žadatel se dne 6.06.2011 dopustil přestupku dle § 156 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „pobyťový zákon“), kdy jako ubytovatel poskytoval ubytování ve zjevně nepřiměřené úrovni ubytování poskytovaného jinými ubytovateli v objektech obdobného určení v obci a vedl domovní knihu v rozporu s § 101 pobyťového zákona, za což mu byla uložena bloková pokuta. Cizinecká policie ve dnech 26. a 27.03.2013 uskutečnila pobyťové kontroly i v místě jeho trvalého pobytu. Provedenými kontrolami bylo zjištěno, že jmenovaný v domě nebydlí a nikdy nebydlel, ačkoliv dle evidence je zde přihlášen od 2.07.2012. Z těchto důvodů OCP udělení státního občanství žadateli nedoporučil.

Ministerstvo vnitra poté zkoumalo, zda žadatel splňuje podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, z něhož plyne, že státní občanství České republiky lze udělit fyzické osobě, která splňuje podmínky v něm striktně stanovené. Dále výslovně uvádí zákonné důvody pro jejich případné prominutí, zakotvené v § 11 tohoto zákona.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství se požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl žadatel nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně zdržuje. Jmenovanému byl trvalý pobyt povolen dne 17.10.2007. Žádost o státní občanství byla podána dne 6.06.2013, tedy více než po pěti letech. Žadatel nicméně ve spojitosti s enormním množstvím razítek v jeho cestovním pasu, při projednání jeho žádosti na MV dne 8.10.2013 připustil, že na Ukrajinu jezdí pravidelně každý víkend nebo podle možností, a to maximálně na týden. Lze tak vážně pochybovat, zda se jmenovaný převážně zdržuje na území České republiky, a to i z toho důvodu, že jeho manželka získala dlouhodobý pobyt teprve v září 2012. Ministerstvo vnitra však s ohledem na složitost možného prokázání této teze dospělo k závěru, že jmenovaný předmětnou podmínku zákona o státním občanství splňuje.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) citovaného zákona lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisu z Rejstříku trestů ČR, který byl pořízen dne 1.02.2013, plyne, že žadatel v něm nemá žádný záznam. Ze spisu však vyplynulo, že žadatel byl rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 31.05.2012 odsouzen podle § 148 odst. 3 a § 35 odst. 1 trestního zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců s tím, že podle § 59 odst. 1 trestního zákona mu

byla stanovena zkušební doba v trvání dvou let. Tresty mu byly uloženy za spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 a odst. 3 písm. c) trestního zákona. Usnesením téhož soudu ze dne 16.04.2013, jež nabylo právní moci dne 26.04.2013, byl však jmenovanému na základě amnestie prezidenta republiky ze dne 1.01.2013 podle § 368 trestního řádu s přihlédnutím k čl. IV. odst. 1 písm. b) zmíněné prezidentské amnestie prominut jeho trest odnětí svobody s podmíněným odkladem. Na žadatele je tak třeba pohlížet jako by nebyl odsouzen a podmínku dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství splňuje.

Pokud jde o podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, ze záznamu o pohovoru ze dne 6.06.2013 vyplynulo, že žadatel znalost českého jazyka před KÚOK v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT č. 137/1993 Sb., v platném znění, prokázal a tuto podmínku tak rovněž splňuje.

Ministerstvo vnitra se dále zabývalo otázkou, zda žadatel plní povinnosti vyplývající z ustanovení pobytového zákona a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, tedy podmínky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatel do spisu doložil potvrzení Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, ze kterého plyne neexistence jeho daňových nedoplatků vůči orgánům Finanční správy České republiky ke dni 15.05.2013. Jmenovaný dále doložil potvrzení OSSZ Přerov, které prokazuje neexistenci splatného nedoplatku žadatele na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. V platbách zdravotního pojištění MV zaznamenalo menší opakované pochybení v roce 2009, kdy žadatel zálohu ve výši 1590,- Kč opakovaně uhradil se čtyřdenním zpožděním. Z toho mu za rok 2009 naběhlo penále ve výši 3 Kč. V roce 2011 s týdenním zpožděním uhradil zálohu za měsíc únor ve výši 1670,- Kč. V roce 2012 opět s týdenním zpožděním zaplatil zálohu ve výši 1670,- Kč za leden zmíněného roku, což se se čtyřdenním zpožděním opakovalo i následující měsíc.

Daleko závažnější pochybení proti povinnostem vyplývajícím ze zvláštních právních předpisů však představují výše zmíněná porušení pobytového zákona, na základě nichž OCP jmenovanému udělení státního občanství nedoporučil. Do protokolu se žadatel k tomu vyjádřil při projednání jeho žádosti na MV dne 8.10.2013. Dle jeho podání šlo o „zlou vůli“ ze strany cizinecké policie, neboť ubytovací prostory jsou po technické stránce v pořádku a žadatel vedl řádně domovní knihu. K tvrzení policie o neužívání zapsané adresy trvalého pobytu se žadatel nevyjádřil. Ministerstvo vnitra shledalo, že jmenovaný pobytový zákon porušoval opakovaně. Rovněž přihlédlo i k menším vadám v placení záloh zdravotního pojištění a konstatovalo tak, že podmínku plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, žadatel nesplňuje.

Nesplnění této podmínky lze prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství jen v případech hodných zvláštního zřetele. K tomu je třeba připomenout, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani v případě, že žadatel splňuje všechny podmínky zákona. To však není žadatelův případ. Navíc je třeba se vrátit k následkům žadatelovy trestné činnosti. Jmenovaný jako statutární zástupce obchodní společnosti L, družstvo neoprávněně snížil základ daně z příjmu této firmy, čímž došlo ke zkrácení daně z příjmu právnických osob za

zdaňovací období roku 2004 o částku nejméně 162.400,- Kč ke škodě českého státu. Stejným způsobem, ať už zkrácením daně z příjmů právnické osoby či zkrácením daně z přidané hodnoty, připravil Českou republiku o další finance, a to konkrétně: v roce 2005 (způsobené škody: 228.000,- Kč, 39.900,- Kč, 97.470,- Kč, 29.830,- Kč), v roce 2006 (způsobené škody: 197.030,- Kč, 296.970,- Kč, 423.130,- Kč, 474.145,- Kč), tj. cca škody za téměř 2 miliony Kč. Kromě toho jako odpovědný zástupce obchodní společnosti _____, družstvo opět neoprávněným zkrácením daně z přidané hodnoty připravil český stát o 608.000,- Kč. Ministerstvo vnitra je toho názoru, že i kdyby jmenovaný splňoval všechny podmínky zákona o státním občanství, tento výsledek jeho „působení“ v České republice je dostatečným důvodem k tomu, aby mu státní občanství nebylo uděleno. MV žadateli doporučuje, aby s podáním příští žádosti doložil i důkazy o své charitativní činnosti, kterou by své obrovské škody způsobené této zemi alespoň částečně sanoval. Ministerstvo vnitra vzalo na vědomí rovněž žadatelovo přiznání, že v současné době byl opět opakovaně dotazován Policií ČR na určité skutky pozdějšího data. Bez významu není ani to, že jeho manželka má dosud pouze povolení k dlouhodobému pobytu. Za daných okolností nebylo možno posoudit jeho případ hodným zvláštního zřetele a jeho nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství mu prominout.

Ministerstvo vnitra proto o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství ČR rozhodlo způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy